

Sleppa ekki at grópa vegirnar upp - uttan at kommunan veit av tí

SEV og Telefonverkið fáa ekki langur loyvi til at grópa vegirnar upp, uttan so at tekniska nevndin hjá býráðnum veit av hesum. Hetta var samtykt á seinasta býráðsfundi.

Tað varð harðliga funnist at, at SEV og Telefonverkið grópa vegirnar upp uttan at kommunan visti av hesum. Sagt var, at hetta var ein gomul avtala millum Telefonverkið og kommununa, at tað ikki var neyðugt at biðja um loyvi til hvørja einstaka ferð ein kaðal skuldi leggjast.

Á býráðsfundinum varð samtykt, at senda bræv til SEV og Telefonverkið um, at teir ikki skuldu nerta ein veg uttan tekniska umsitingin hjá býráðnum var vitandi um tað.

Fleiri ruskíløt

Tað verða sett fleiri ruskíløt upp í Havnini. Hetta segði Jóna Henriksen, býráðslimur í samband við eitt mál sum var til viðgerðar á býráðsfundi seinasta hóskvöld.

Málið snúði seg um at geva einum pylsuvogni loyvi m. a. til at selja lemonsdu frá vogninum. Fleiri býráðslimir høvdu orðið, og kom prátið mest inn á tað órudd sum liggur um allan býn.

Tað varð heitt á formannin í teknisku nevndini, Jonu Henriksen, um at syrgja fyri at fleiri ruskíløt vóru sett upp. Hetta játtaði hon.

RITGERÐ

Kríggj peningavaldsins og krøv fiski- og verkamanna

Í grundini átti ein at frott seg yvir, at peningavaldið í landinum liggur í opnum bardaga. Her skuldi verið ein framúr góður møguleiki at vist á tað stóra mótsigils, sum kapitalisman í veruleikanum er. Ov lítið sæst til ta sosialistisku oppositionina. Javnaðarflokkurin er bundin í einum kapitalistiskum landsstýri, og sum fylgja av hesum, tigur hann.

Annar flokkur, sum tá tað er opportunt, skír seg sosialistiskan, er tjóðveldisflokkurin. Hesin flokkur hevur av og á síðan valið í heyst gramt seg um, at javnaðarmenn ikki vildi ganga saman við teimum, um at fóra sosialistiskan politikk. Hvát slag av sosialistiskum politikki íð teir kundi verið við til at framt, er ikki lætt at meta um. Er oddagrein 14. Septembers eftirfarandi, so mugu vit heldur siga — best man vera sum er.—

Oddagreinin verður nevnd »SILDAVERKSMÍÐJUR«. Ein átti ikki at givið teimum tað æru og tað reklam, ið liggur í umtalu, við at norti við slíkt kapitalistisk skutilsveinavirksemi, sum henda oddagrein í veruleikanum er. Orsøkin til, at hetta álikað verður gjørt, er at hetta blað brúkar hvønn møguleika ið gevst, til at billa fiski- og verkamonnum inn, at einasti stuðul, ið teir hava, mótvægis

KEYPIÐ SOSIALIN!
LESID SOSIALIN!
HALDIÐ SOSIALIN!
SOSIALURIN — altíð bestur!

núverandi fóroyrkari, og komandi útlendskari kapitalismu er tjóðveldisflokkurin

Kapitalisma er kapitalisma um hon er national ella international

Oddagreinin byrjar við at vísa á vandan, ið staðist hevði av, at útlendskir kapitalistar keyptu sildaverksmiðjuna í Fuglafríði. Hesin vandi verður nýttur til at ávarða móti EEC og útlendskari kapitalismu yvirhovur. Hetta er bæði lætt og rimuligt sjónarmið. Hetta grundarstøð átti at verða fylgt gjøgnum alla oddagreinina, um nokur meining skuldi verið í tosinum um umboð og stuðul hjá verka- og fiskimonnum. So verður ikki gjørt, upp á henda frálíka innleiðning, verður hongt ein rúgva av kapitalistiskum mósni og vanligum dupultmorali.

14. gremur seg um, at silda-virkini í landinum ikki mugu savnast á somu hendur, tí hetta vil fóra við ser, at fiskimaðurin ikki verður at fáa sín rættvísu lut av ágóðanum. Her mugu vit spyrja: Hævar Tjóðveldisflokkurin broytt hugsan, frá tí, tá teir sum landsstýrisflokkur sýtt verkamonnum at fáa teirra egna virki, við at sýta teimum at fáa sitt egna virki við at beita teir, sum teir í dag skira Esmar Fugl & co. á hesar? Tá trúðu teir kanska at EIN kapitalistisk fyrirkoma var góð og vinarliga sinna móti verka- og fiskimonnum. Tá nú henda teirra metan visir seg at verða skeiv, ætla teir at rætta skeivleikan, við at gera ein skeivleika aftrat, at

kræva tvær kapitalistiskar fyrirkoma.

Gandaorð kapitalismunnar

Gandaorð kapitalismunnar hevur verið og er støðugt »fri kapping«. 14. September, sum einaferð var kendur fyri sína G-manna jakstran, ger seg nú til skutilsvein fyrri upphavið av hesum hugtaki, og er nú so stutt gingin í felag við verka- og fiskimansins ringastu figgindum.

Í staðin at læna oyra til kapitalismunnar orindasveinar fara verka- og fiskimenn at kræva, at endi verður gjordur á mytuni um, at anarkistisk bardagi peningavaldsins er til frama fyri hesar stættir. Hetta gera teir m. a. við at kræva at sildavirkið, og onnur virkir við, verður ogn teirra og ongum annara, tí alt annað vildi verið órættvíst. Teir verða at kræva, at fyrirkomarn verða sam- og fakfelagsstýrdar, og at verka- og fiskimenn skulu hava lætt og møguleikar til at fylgja við og taka lut í øllum avgerðum, um hvussu framleiðsluvirðið skal umsitast.

Upplýsing og ábyrgd, og verka- og fiskimenn verða sjálvir at ráða fyri egnum virkjum

Enn eru teir, ið pástanda, at verka- og fiskimenn ikki eru fórir fyri at fylgja við og luttaka í avgerðum um virkispolitikk, við øðrum orðum hesir hava minni skil enn onnur. Hesin spurningur hevur

onki við skil at gera sum so. At verkamenn ikki eru fórir fyri hesum í dag, er einans tí teir eru hildnir uttanfyri, teir verða hildnir burtur frá teim neyðugu upplýsingum, og teirra umboðsmenn eru alt ov sparsamir í teirra krøvum. Skjótari broyting verður at koma tess betur. Tí tá verður fólksins tørvur at standa í fyrsta rað og ikki profittur kapitalistanna.

Eitt val og annað

Fjórdi hvørt ár, verður kravt av okkum, at vit skulu avgera landsins politisku gongd, og næstan uttan upplýsing. Hvi skulu so fólk við upplýsing og »innsikt« verða noktaði at taka avgerðir um egið arbeiðspláss?

a. s.

de øvige medlemslande have adgang til at besætte ledige stillinger.

Denne situation svarer ganske til det, der i dag gælder i kraft af det nordiske arbejdsmarked. Det nordiske arbejdsmarked kan uændret opretholdes i tilfælde af dansk medlemskab af fællesskabet. Kun på et område kan der opstå et forhandlingsproblem. Vi har hittil omgående informeret de øvrige nordiske landes arbejdsanvisningskontorer om ledige stillinger på det danske arbejdsmarked. Fællesskabets regler indebærer, at sådan information i en periode på 18 dage skal forbeholdes medlemslandenes arbejdsanvisningsmyndigheder og altså ikke må videregives til ikke-medlemslande. Der gælder dog en række undtagelser fra denne regel, som vil være anvendelige i forholdet til de øvrige nordiske lande.

Problemet praktiske betydning er ringe, idet der årligt her i landet kun anvises et forsvindende antal stillinger til nordiske borgere via samarbejdet mellem de offentlige arbejdsanvisningskontorer. Næsten alle nordiske arbejdstagere her i landet får deres stillinger ved direkte aftaler med arbejdsgeverne og kan fortsætte hermed efter deres eventuelle indtræden i EC. Vi vil dog i samarbejde med Norge søge en praktisk ordning på spørgsmålet om 18-dager-reglen i forhandlingerne med EC.

Tidsplan for forhandlingerne

Det næste danske ministermøde med EC er aftalt til den 7. juni. Samme dag holdes også det næste britiske ministermøde. Der er efter de seneste resultater i Bryssel og på bag-

grund af beslutningen om et møde mellem den franske præsident og den britiske premierminister i Paris på torsdag skabt forventning om, at de væsentligste problemer i de britiske forhandlinger vil kunne løses inden sommerferien.

Alt i alt har forhandlingernes hidtidige forløb vist, at såfremt der opnås enighed om hovedspørgsmålene mellem Storbritannien og Fællesskaberne efter de retningslinier, der nu tegner sig, er der udsigt til, at Danmark vil opnå rimelige og fordelagtige vilkår i forbindelse med en indtræden i De europæiske Fællesskaber. Opnås der en sådan enighed, vil der også for Danmarks vedkommende kun restere forhandlinger om specielle problemer og spørgsmål af mere

teknisk karakter. Disse forhandlinger vil utvivlsomt kræve en betydelig arbejdsindsats af samtlige deltagende lande, men de vil næppe frembyde større vanskeligheder. Der er ingen grund til at tro, at forhandlingerne ikke skulle kunne fuldføres i løbet af det kommende efterår, således at det færdige resultat skulle kunne undertegnes i begyndelsen af 1972.

Det må imidlertid understreges, at forhandlingernes genstand alene er de overgangs- og tilpasningsordninger, som er nødvendige for at indpasse de nye medlemslande i det udviklede fællesskab.

Resultatet af forhandlingerne om overgangsordningerne er selvsagt af umiddelbar og væsentlig betydning for vor økonomiske situation, for vore

eksportvilkår og dermed for vor betalingsbalance.

Ikke desto mindre må en vurdering af betydningen for Danmark af et eventuelt medlemskab af De europæiske Fællesskaber omfatte væsentligt mere end disse umiddelbare virkninger for vor økonomi. Debatten i Danmark har med rette beskæftiget sig med EC's fremtidige udvikling, som er et spørgsmål af meget stor interesse og betydning fra et dansk synspunkt. Jeg skal derfor sige nogle ord om de planer, som foreligger med hensyn til Fællesskabernes fremtidige udvikling inden for områderne økonomisk og monetært samarbejde, landbrugs- og industripolitik.

(Framhald)